

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 41/2026 11.10.2026

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Za wszystko dziękujcie Bogu,
taka jest bowiem wola Boża względem was
w Jezusie Chrystusie.”
(Aklamacja przed Ewangelią)

Ile książek napisanych przez św. Jana Pawła
II już przeczytałeś? Którą najbardziej polecasz
innym? Co z nich wprowadziłeś do swojego
życia?
ks. Robert Grohs, proboszcz

PAPIEŻ LEON XIV NA „X”:

„Dlatego też, obchodząc franciszkański rok jubileuszowy, wytrwale
prośmy o dar pokoju i szczerze zaangażujemy się w budowanie zgody
między narodami.” „Właśnie dzisiaj, w osiemsetną rocznicę śmierci,
pragnę wspomnieć pewnego robotnika, który z wielkim powodzeniem
pracował w winnicy Pańskiej: św. Franciszka z Asyżu, którego sam

Jezus wezwał, aby odbudował Jego Kościół.” „Od 1 do 7 października Fundacja
„Pomoc Kościołowi w Potrzebie” promuje inicjatywę „Milion dzieci modli się na
Różańcu Świętym” w intencji pokoju i jedności na świecie. Z całego serca dziękuję
wszystkim chłopcom i dziewczynkom, którzy w wielu częściach świata przyłączają
się do tej modlitwy; pójdźmy wszyscy za ich przykładem, wzywając wstawiennictwa
Maryi Panny, aby ludzie zostali uwolnieni od plagi wojny. W szczególności módlmy
się za Ziemię Świętą i za niewinne ofiary przemocy.” (4.10) „Pierwszą misją Kościoła
jest pomaganie osobom, aby były uważne na głębokie pytania dotyczące życia: te
na temat naszego pochodzenia i przeznaczenia, a także te dotyczące sensu miłości i
cierpienia. Logika zysku za wszelką cenę oraz manipulacja informacją niosą ze sobą
ryzyko wywierania nieuzasadnionej presji, by osoby dostosowywały się do stylu
życia skoncentrowanego na konsumpcji dóbr materialnych, jednak nasze serce jest
stworzone po to, by kierować spojrzenie ku temu, co w górze. #Audiencja-
Generalna” (7.10) „Rozum powinien także pamiętać: nie przez zwykłe zestawianie
danych, co algorytm potrafi dziś robić szybciej od nas, lecz przez przywoływanie
przeżytych doświadczeń wraz z ich wewnętrznym oddźwiękiem, którego może

doświadczyć jedynie ludzki duch, oraz przez coraz głębsze odkrywanie zawartego w nich dobra. Wszystko, co dobre, zaczyna się „w znaku Ducha Świętego”, a zatem ma pewne tchnienie, dynamizm, poczucie komunii, które – raz doświadczone – odciskają się w sercu.” (8.10)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w 28. Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca, aby Jego „łaska zawsze nas uprzedzała i stale nam towarzyszyła, pobudzając naszą gorliwość do pełnienia dobrych uczynków”.
2. Dziś o 10:15 odbędzie się spotkanie rodziców i dzieci pierwszokomunijnych.
3. Za tydzień odbędzie się w całej Polsce coroczne liczenie wiernych obecnych na Mszy św. i uczestniczących w komunii św.
4. Dziś przeżywamy też 26. Dzień Papieski pod hasłem „Św. Jan Paweł II. Uczeń-Misjonarz”. Przy wyjściu z kościoła możemy z pomocą wolontariuszy stojących z puszką wesprzeć ubogą młodzież – stypendystów Dzieła Nowego Tysiąclecia.
5. We wtorek będziemy obchodzili wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera, we czwartek – wspomnienie św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła, w piątek – św. Jadwigi Śląskiej i rocznicę wyboru Karola Wojtyły na papieża, a w sobotę – św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika.
6. W czwartek, 15 października, będziemy obchodzili Dzień Dziecka Utraconego – dzień szczególnej pamięci o dzieciach, które odeszły, naszym zdaniem, przedwcześnie. Będzie to też moment wsparcia ich rodziców i rodzin. Zapraszam do wspólnej modlitwy w sanktuarium św. Józefa w Częstochowie (szczegółowy plan jest na plakacie) lub w naszym kościele. U nas o 17.15 odbędzie się nabożeństwo różańcowe w intencji rodzin po stracie dziecka, podczas którego będzie można zapalić światło upamiętniające utracone dziecko. Zapraszam wszystkich do wspólnej modlitwy, a zwłaszcza rodziców dotkniętych stratą.
7. Są jeszcze cztery wolne miejsca w nowej Róży św. Jana Pawła II.
8. Można zamawiać modlitwę za naszych zmarłych: wypominki jednorazowe będą 1. listopada na cmentarzu (różaniec i Msza św.), oktawalne – przez 8 dni (różaniec i Msza św. w kościele) i roczne (Msza św. w pierwszą niedzielę każdego miesiąca, począwszy od 1. listopada). Formularze znajdują się pod chórem.
9. Przez cały październik, zapraszam na nabożeństwa różańcowe codziennie o 17:15, z wyjątkiem soboty (po Mszy św. porannej)). W tym tygodniu dzieci zapraszam na różaniec dla nich tylko w piątek o 16:30.
10. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Między pomocą a przemocą” i „Jezus nie straszy, gdy mówi o wojnie”.
11. W „Oblubieńcu” znajdziemy ciekawą homilię Papieża Leona z okazji inauguracji roku akademickiego, List Episkopatu na tegoroczny Dzień Papieski oraz nauka św. Jana Pawła II pt. „Kim są świeccy?”.
12. Odszedł od nas śp. Stanisław Pawłowski z ul. Szkolnej, l. 69. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie.
13. Na pokrycie kosztów naprawy, czyszczenia i malowania dachu naszego kościoła w ubiegłym tygodniu złożono 7298 zł. Brakuje jeszcze 22848,28 zł.

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV Z OKAZJI INAUGURACJI ROKU AKADEMICKIEGO UNIwersYTETÓW PAPIESKICH

Bazylika Świętego Piotra, 8 października 2026 r.

Drodzy Bracia i Siostry!

Celebruujemy dziś Eucharystię, błagając o dar Ducha Świętego, aby początek nowego roku akademickiego na Uniwersytetach Papieskich był czymś więcej niż tylko wznowieniem zajęć i badań naukowych. Pragniemy otworzyć nasze umysły i relacje wychowawcze na twórczy powiew Zmartwychwstałego, który daje pokój i jedność, aby każdy z nas mógł podjąć swoje zadanie i w ten sposób odpowiedzieć na wezwanie Boga oraz

na oczekiwania ludzkości. Niech więc ten nowy początek będzie prawdziwym momentem eklezjalnym, w którym nasze zgromadzenie wokół stołu Pańskiego umocni naszą wspólną misję. Nikt więc nie będzie nauczał, studiował ani prowadził badań tylko dla siebie, ale razem z innymi, dla innych, a przede wszystkim z Panem i dla Pana. Rzeczywiście, jak usłyszeliśmy w Liście do Galatów, rozum ma kluczowe znaczenie dla wiary i misji.

Apostoł Paweł, zaniepokojony wiadomościami, które otrzymał od wspólnot w Galacji, pisze słowa, które skłaniają odbiorców Listu do refleksji. Ton jest porywający, pełen żaru, ale to, co mogłoby wydawać się naganą, jest w istocie apelem do rozumu, pamięci i krytycznego myślenia. W każdej epoce nie brakuje fałszywych nauczycieli, którzy wykorzystują religijne uczucia niemałej liczby wierzących do własnych celów, często popychając ich do radykalizacji niektórych aspektów otrzymanej nauki kosztem jej całości, którą jest Chrystus i Jego Ewangelia.

Najdrożsi, traktujcie studium jako służbę wierze i prawdzie: dla waszego dobra oraz dla dobra wielu braci i sióstr, za których Pan oddał swoje życie. Chociaż bowiem spotkanie z Nim rodzi radość i entuzjazm, nigdy nie chodzi tu o to, by dać się „zaczarować” czy „urzec” (por. Ga 3, 1). Rozum, stawianie sobie pytań i poszukiwanie odpowiedzi w świetle Słowa Bożego i Tradycji Kościoła to kluczowa część drogi wiary w naśladowaniu Jezusa Chrystusa. Dlatego Kościół pragnie i czuje się odpowiedzialny za zachowanie w nienaruszonej całości skarbu Objawienia oraz za rozwijanie, w różnych kontekstach, jego modlitewnego rozumienia, naukowej refleksji, kulturowego przekazu i praktycznego urzeczywistniania. To wszystko jest przejawem jednej miłości, która dziś was wzywa, podtrzymuje i angażuje we wspólne poszukiwania. To jest misja! Nasze powołania są różne, lecz misja jest jedna.

W słowach Apostoła znajdujemy jeszcze jedną wskazówkę. Zachęca on bowiem Galatów, żeby przypomnieli sobie, od czego zaczęli. Píše: „Czyż jesteście aż tak

nierozumni, że zaczawszy duchem, chcecie teraz kończyć ciałem? Czyż tak wielkich rzeczy doznaliście na próżno?" (Ga 3, 3-4). Rozum powinien zatem także pamiętać: nie przez zwykłe zestawianie danych, co algorytm potrafi dziś robić szybciej od nas, lecz przez przywoływanie przeżytych doświadczeń wraz z ich wewnętrznym oddźwiękiem, którego może doświadczyć jedynie ludzki duch, oraz przez coraz głębsze odkrywanie zawartego w nich dobra. Wszystko, co dobre, zaczyna się „w znaku Ducha Świętego”, a zatem ma pewne tchnienie, dynamizm, poczucie komunii, które – raz doświadczone – odciskają się w sercu. Rutyna, ambicje, rywalizacja i inne negatywne czynniki mogą z czasem odwracać uwagę i pochłaniać energię, pozostawiając nas wewnętrźnie wypalonymi i osłabionymi, skłóconymi i smutnymi. Trzeba wówczas powrócić do serca. Tam wszystko się zaczęło, tam jest ten początek, który pozostaje z nami. Najdrożsi, strzeżcie serca! Niezależnie od tego, czy jesteście studentami, badaczami czy wykładowcami, strzeżcie serca, aby każdy etap życia i każda odpowiedzialność były przeżywane „w znaku Ducha Świętego”.

Najdrożsi, na uniwersytecie pielęgnujcie przyjaźń – cenny dar, tym bardziej, gdy przeżywa się ją we wspólnym poszukiwaniu prawdy w Chrystusie. Pozostawajcie zakorzenieni w Ludzie Bożym, ceńcie jego sensus fidei, bądźcie otwarci na jego pytania. I nie zapominajcie o ubogich, którzy niekiedy są owym natrętnym przyjacielem, przychodzącym kołatać do drzwi w nocy (por. Łk 11, 5-13). Wprowadzajcie życie w studium, a studium do życia, zgodnie z logiką Wcielenia, poza którą Objawienie milczy. Tak, im bardziej oddalamy się od całej rzeczywistości, którą Syn Boży przyjął i w której zamieszkał z nieskończoną miłością, tym mniej będziemy mieli do powiedzenia i tym mniejsze będą nasze szanse na zrozumienie. Siostry i bracia, wsłuchajmy się w pragnienie Boga, który dziś znów kołata do drzwi, i przenieśmy to do badań naukowych. Dzielimy się tym, co nas karmi. Wielu nie ma takich samych możliwości kształcenia, jakie my otrzymaliśmy. Otwórzmy drzwi, nie zamykajmy się.

Jak zasugerowałem w mojej pierwszej Encyklice, dziś jesteśmy wezwani, by przyjąć postawę ludu z czasów Nehemiasza, aby budować miasto, w którym Bóg pragnie mieszkać wraz z całą ludzkością w pokoju (por. Enc. *Magnifica humanitas*, 8). Każdy ma swoje zadanie na tej budowie, gdzie ważne jest, aby pracować razem. Na przykład ten, kto zмага się z fragmentaryzacją wiedzy i wpływem nowych technologii na ludzki umysł, zdaje sobie sprawę, że „należy promować prawdziwą higienę uwagi: taki rytm życia, który obejmuje ciszę, pogłębione studium, lekturę i rozważną wymianę myśli – bez tych elementów wewnętrzna wolność może ulec osłabieniu” (tamże, 146).

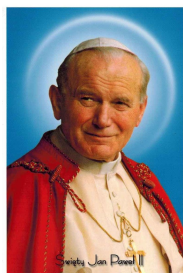
Studium teologii nie pozostaje obojętne wobec tych wyzwań, ale na placu budowy „miasta Bożego” badania teologiczne przyczyniają się do oświeclania pracy wszystkich, stając się miejscem spotkania różnych dziedzin wiedzy. W szczególności wspólnota kościelna, która jest w Rzymie, z jej powołaniem do służby całej katolickiej wspólnoty, jest miejscem spotkań, wymiany poglądów i wzajemnego ubogacania się różnych wrażliwości, kultur i tradycji, w których Ewangelia odkrywa swoje niewyczerpane skarby.

Drodzy bracia i siostry, obyście w pełni przeżyli te wasze rzymskie lata. Nie

pozwólcie, by minęły na próżno! To właśnie tutaj Piotr wyznał swoją wiarę aż po męczeństwo. To tutaj Paweł, wielki tłumacz chrześcijańskiego doświadczenia dla tak wielu narodów, języków i kultur, zakończył swój bieg, zachowując wiarę (por. 2 Tm 4, 7). Na uniwersytecie rozejrzyjcie się wokół siebie: w waszych salach wykładowych zasiada cały świat. Obok was studiują osoby pochodzące z Afryki, Azji, Ameryki, Europy i Oceanii. Nie ograniczajcie się tylko do siedzenia obok siebie: spotykajcie się, rozmawiajcie, słuchajcie się nawzajem, opowiadajcie sobie o swoich doświadczeniach Kościoła, módlcie się razem, spędzajcie wspólnie wolny czas, nawiązujcie przyjaźnie, które będą wam towarzyszyć przez całe życie.

Pan powiedział nam: „Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone” (Łk 11, 9-10). Umocnieni tą obietnicą, trwajmy razem na modlitwie. Powierzajmy nowy rok akademicki macierzyńskiemu wstawiennictwu Maryi Panny, Stolicy Mądrości, i przyjmijmy Ducha Świętego, którego nasz Ojciec niebieski nie odmawia tym, którzy proszą o Niego z synowską ufnością.

LEON PP. XIV

ŚW. JAN PAWEŁ II, UCZEŃ-MISJONARZ

**List pasterski Episkopatu Polski
zapowiadający XXVI Dzień Papieski**

Drodzy uczniowie-misjonarze, Siostry i Bracia!

Przypowieść o winnicy z dzisiejszej Liturgii Słowa w najszerszym sensie jest obrazem historii świata. Bóg z niesamowitą cierpliwością nieustannie posyła do nas swoich proroków, by głosił Jego miłosierdzie i wzywał nas do nawrócenia.

Jednym z tych wielkich proroków, których Bóg nam posłał, by nas obudzić, był św. Jan Paweł II. Jego życie i słowa wciąż inspirują nas do tego, by odnawiać Kościół i świat oraz być uczniami-misjonarzami. Stąd hasło XXVI Dnia Papieskiego, który będziemy przeżywać już za tydzień, w całej Polsce i środowiskach polonijnych. To piękne określenie, uczeń-misjonarz, pochodzi z nauczania papieża Franciszka, ale swoimi korzeniami sięga głęboko dokumentu św. Jana Pawła II o powołaniu i misji świeckich w Kościele i świecie (*Christifideles laici*). A podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny Papież Polak mówił nam wprost: Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami (por. Częstochowa, 6 czerwca 1979 r.). Czy tak o sobie myślimy?

I. Uczeń rodzi się z miłości

Wszystko w naszym życiu duchowym zaczyna się od osobistego doświadczenia, że Bóg jest miłością. Nasza droga wiary rozpoczyna się w dniu Chrztu Świętego, ale przecież nie jest to tylko jednorazowy obrzęd z przeszłości. Bóg nie pokochał każdego z nas tylko raz i kiedyś. On kocha aktualnie i aktywnie, niezależnie od tego, jak bardzo skomplikowało się nasze życie. Czy o tym ciągle pamiętamy? Czy ta łaska chrztu ma realne konsekwencje w naszej poniedziałkowej drodze do pracy, w relacjach z rodziną, w naszym czasie wolnym?

Chrystus patrzy na Was z miłością! Patrzy z miłością na każdego człowieka – pisał do młodych św. Jan Paweł II – Gdy wszystko przemawia za tym, aby zwątpić w siebie oraz w sens własnego życia, wówczas to spojrzenie Chrystusa, świadomość miłości, która w Nim okazała się potężniejsza od wszelkiego zła i wyniszczenia – ta świadomość pozwala nam przetrwać (św. Jan Paweł II, List *Parati semper*). Tego pełnego czułości Chrystusowego spojrzenia doświadczamy w sakramentach, szczególnie w Eucharystii, na modlitwie, w Słowie Bożym i we wspólnocie wierzących w Kościele. Nie możemy zapomnieć także o katechezie, poprzez którą poznajemy coraz gruntowniej tajemnicę Chrystusa. Bycie uczniem to jednocześnie relacja, którą trzeba nieustannie pielęgnować i o nią dbać, aby żyć w zjednoczeniu z Chrystusem. Miłość Boga jest siłą, która ucznia czyni misjonarzem, a misjonarz nie może nie świadczyć o tym, czego doświadcza.

II. Misjonarze codziennego życia

Prawdziwy uczeń nie ucieka od prawdy o sobie. Odkrywamy więc siebie – mówił św. Jan Paweł II – człowieka wewnętrznego z jego właściwościami, talentami, szlachetnymi pragnieniami, ideałami – ale równocześnie odkrywamy słabości, wady, złe skłonności, egoizm, pychę, zmysłowość. Czujemy doskonale, że o ile pierwsze rysy naszego człowieczeństwa zasługują na to, aby je rozwijać i umacniać – to drugie musimy przezwyciężać, zwalczać, przetwarzać. Jak? Przez codzienne, zwykłe rzeczy: krótki, wieczorny rachunek sumienia, dobrą spowiedź, rekolekcje, mądre kierownictwo duchowe. Każda wielka przemiana tego świata zawsze, bez wyjątku, zaczyna się od przemiany nas samych.

Najskuteczniejszym narzędziem ewangelizacji jest zwykłe świadectwo. Św. Jan Paweł II w genialny sposób przypominał, że współczesny człowiek ufa doświadczeniu i faktom, a nie teoriom. Człowiek współczesny bardziej wierzy świadkom, aniżeli nauczycielom – pisał papież-Polak w *Redemptoris Missio* – (...) Pierwszą formą świadectwa jest samo życie misjonarza, rodziny chrześcijańskiej i kościelnej wspólnoty, które uwidacznia nowy sposób postępowania (RM, 42).

Żyjemy w świecie ludzi wpatrzonych w smartfony, tablety i ekrany. Oni natychmiast wyczują fałsz. Oni chcą widzieć w nas prawdziwych chrześcijan z krwi i kości. Z podziwem, a czasem może nawet z zazdrością, patrzymy na ludzi, którzy podczas festiwalu, koncertów, w przestrzeni internetowej, poprzez książki dzielą się historiami nawrócenia i Bożego działania w ich życiu. Czasem jednak ważniejsze i trudniejsze jest świadectwo naszego codziennego życia. Możemy być pierwszą Ewangelią, którą przeczytają nasi sąsiedzi, przyjaciele i dzieci. Naszą misją może być odwaga czynienia znaku krzyża w pociągu, zdolność do postu w środowisku, w którym takie gesty bywają ośmieszane i wreszcie to, że nasze rodziny stanowią środowisko bezinteresownej miłości.

III. Świat potrzebuje świadków

Ewangelizacja nie jest więc zarezerwowana tylko dla księży i siostr zakonnych. Na mocy chrztu jako uczniowie Chrystusa wszyscy jesteśmy misjonarzami. Bycie uczniem-misjonarzem nie musi dziś oznaczać nawet przekraczania granic swojej Ojczyzny. Jesteście powołani do pracy misyjnej na terenach, które niekoniecznie

leżą w dalekich krajach, ale mogą się znajdować wszędzie, także i tam, gdzie życie na co dzień – pisał do młodzieży św. Jan Paweł II. – Nie lękajcie się zaproponować Chrystusa temu, kto Go jeszcze nie zna. Oczywiście należy to czynić z zachowaniem należącego szacunku dla wolności sumienia każdego człowieka, ale koniecznie trzeba to czynić (por. Orędzie na VII Światowe Dni Młodzieży 1992 r.). Papież przekonywał młodych, że pomoc komuś w odkryciu Jezusa to największy akt miłości bliźniego, jaki możemy mu podarować.

Świeccy katolicy, według świętego Jana Pawła II, mają szczególne obszary dawania świadectwa w miejscach często niedostępnych dla osób duchownych (por. ChL 32-44). Są nimi m.in.: troska o godność i życie człowieka we wszystkich etapach jego rozwoju, wolność religijna, rodzina, wolontariat i dzieła miłosierdzia, zaangażowanie w politykę i kwestie społeczno-gospodarcze oraz kultura. Dzisiaj nowym kontynentem misyjnym stał się też Internet, media społecznościowe oraz niesamowite wyzwania, jakie niesie ze sobą tzw. „sztuczna inteligencja”. Pamiętajmy jednak, że żadna maszyna, choćby potrafiła najmądrzej cytować Biblię i opowiadać o wierze, nie nakarmi ludzkiej duszy i nigdy nie zastąpi człowieka, który z pasją świadczy o Chrystusie.

Jesteśmy świadkami wielu inicjatyw, w których świeccy wraz z duchownymi podejmują posługę głoszenia Słowa Bożego. Jeżeli jednak spojrzymy na świat nauki, polityki, ekonomii i kultury, to nie jest on dostatecznie przeniknięty wartościami chrześcijańskimi. Utopią byłoby myślenie, że da się stworzyć idealny system gospodarczo-polityczny. Nie znaczy to jednak, że jako chrześcijanie nie mamy w te przestrzenie konsekwentnie wchodzić i przemieniać je w duchu Ewangelii. Bardzo potrzeba dziś zaangażowania świeckich, którzy z kompetencją i odwagą będą promować chrześcijańską wizję człowieka, rodziny, pracy i wspólnoty narodowej. Uczniowie-misjonarze muszą upominać się o respektowanie godności ludzkiej pracy, walczyć o uczciwość, prawdę, pokój, solidarność, miłosierdzie, troszczyć się o miłość Ojczyzny i dobro wspólne. W dużym stopniu realizuje się to poprzez edukację oraz działalność organizacji, których członków łączą wyznawane wartości chrześcijańskie.

„Żywy pomnik” św. Jana Pawła II

Zadanie wychowywania uczniów-misjonarzy stawia sobie również Fundacja „Dzieło Nowego Tysiąclecia”, łącząc rozwój talentów z formacją duchową. Dzięki wsparciu finansowemu Fundacji – wspomina pochodząca z okolic Otwocka Zuzanna – mogłam w liceum kupić laptop, na którym przygotowywałam się do matury z informatyki, a także opłacić dodatkowe zajęcia z angielskiego i francuskiego. Ze stypendium finansowałam wydatki związane z wyczynowym uprawianiem lekkiej atletyki. Fundacja pokazała mi również podstawy wiary, zapewniła wsparcie formacyjne i dostęp do wyjątkowych osób duchownych, które przez te lata pomagały mi w drodze nawrócenia. Obecnie studiuję w Filadelfii i pracuję naukowo, wykorzystując metody uczenia maszynowego do projektowania urządzeń wspierających naukę mowy u dzieci z autyzmem. Moim marzeniem jest założenie rodziny na wzór świętych Zeli i Louisa Martinów.

W przyszłą niedzielę, podczas kwesty przy kościołach i w miejscach publicznych,

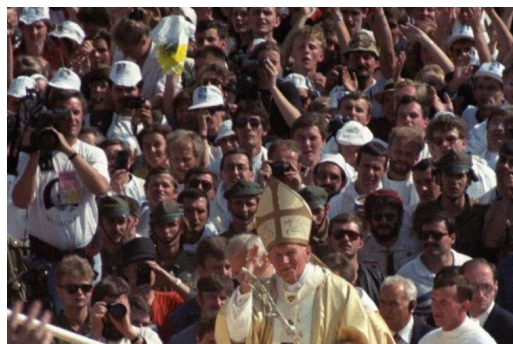
będziemy mogli wesprzeć budowany od 26 lat „żywy pomnik” św. Jana Pawła II. Niech nasze zaangażowanie będzie świadectwem, że chcemy być rzeczywiście uczniami-misjonarzami.

Na czas owocnego przeżywania XXVI Dnia Papieskiego udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali pasterze Kościoła katolickiego w Polsce obecni na 405. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski.

KIM SĄ ŚWIECCY?

Z Adhortacji Apostolskiej św. Jana Pawła II o powołaniu i misji świeckich w Kościele i w świecie 20 lat po Soborze Watykańskim II

9. Ojcowie synodalni słusznie stwierdzili, że powołanie i misja świeckich wymaga ścisłej definicji, którą należy ustalić na podstawie wnikliwej analizy nauczania Soboru Watykańskiego II, w świetle zarówno późniejszych dokumentów Magisterium, jak doświadczeń z życia Kościoła, którym kieruje Duch Święty.

W swojej odpowiedzi na pytanie „kim są wierni świeccy”, Sobór odbiegł od poprzednich definicji, w większości negatywnych, i przyjmując zdecydowanie pozytywny punkt widzenia, stwierdził z całym przekonaniem, że są oni pełnoprawnymi członkami Kościoła objętymi jego tajemnicą i obdarzonymi specyficznym powołaniem, którego celem w sposób szczególny jest „szukanie Królestwa Bożego zajmując się sprawami świeckimi i kierując nimi po myśli Bożej”. „Pod nazwą świeckich — czytamy w Konstytucji *Lumen Gentium* — rozumie się tutaj wszystkich wiernych chrześcijan nie będących członkami stanu kapłańskiego i stanu zakonnego prawnie ustanowionego w Kościele, mianowicie wiernych chrześcijan, którzy jako wcieleni przez chrzest w Chrystusa, ustanowieni jako Lud Boży i uczynieni na swój sposób uczestnikami kapłańskiego, prorockiego i królewskiego urzędu Chrystusowego, ze swej strony sprawują właściwe całemu ludowi chrześcijańskiemu posłannictwo w Kościele i w świecie”.

Już Pius XII powiedział, że „wierni, a ściślej świeccy, zajmują miejsce w pierwszych szeregach Kościoła. Dla nich Kościół stanowi życiową zasadę ludzkiej społeczności. Dlatego to oni, i przede wszystkim oni, winni uświadamiać sobie coraz wyraźniej nie tylko to, że należą do Kościoła, ale że sami są Kościołem, to znaczy wspólnotą wiernych żyjących na ziemi pod jednym przewodnictwem Papieża, oraz pozostających z nim w łączności Biskupów. Oni są Kościołem”.

Wedle biblijnego obrazu winnicy świeccy, podobnie jak wszyscy inni członkowie Kościoła, są latoroślami, które trwają w Chrystusie, prawdziwym krzewie winnym, dawcy życia i ożywicielu.

Wcielenie w Chrystusa przez wiarę i sakramenty chrześcijańskiej inicjacji jest dla człowieka początkiem jego nowej chrześcijańskiej kondycji, która włącza go w tajemnicę Kościoła, kształtuje jego duchowe „oblicze”, stoi u podstaw wszystkich powołań i jest punktem wyjścia dla dynamizmu chrześcijańskiego życia świeckich. W Jezusie Chrystusie, umarłym i zmartwychwstałym, ochrzczony staje się „nowym stworzeniem” (por. Ga 6, 15; 2 Kor 5, 17), oczyszczonym z grzechu i ożywionym łaską.

W związku z tym, chcąc nakreślić „sylwetkę” świeckiego, musimy najpierw uchwycić pełny sens tajemniczego bogactwa, jakim Bóg przez Chrzest święty obdarza chrześcijanina.

CHRZEST I CHRZEŚCIJAŃSKA NOWOŚĆ

10. Nie będzie przesadą twierdzenie, że celem całej egzystencji świeckiego katolika jest dochodzenie do poznania radykalnej nowości chrześcijańskiej płynącej z Chrztu, sakramentu wiary po to, ażeby móc wypełniać swoje życiowe obowiązki zgodnie z otrzymanym od Boga powołaniem. Popatrzmy teraz konkretnie i z bliska na trzy podstawowe aspekty owej chrześcijańskiej nowości, które pomogą nam określić „sylwetkę” świeckiego: Chrzest odradza nas do życia dzieci Bożych, jednoczy nas z Jezusem Chrystusem i Jego Ciałem, którym jest Kościół, namaszcza w Duchu Świętym czyniąc każdego z nas duchową świętynią.

Synowie w Synu

11. Przypomnijmy, co Jezus mówi do Nikodema: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego” (J 3, 5). Chrzest święty jest więc nowym narodzeniem, jest odrodzeniem.

Ten właśnie aspekt chrzcielnego daru ma na myśli Piotr apostoł, gdy wypowiada uroczyste słowa: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego” (1 P 1, 3-4). Następnie Piotr określa mianem chrześcijan tych, którzy zostali „ponownie do życia powołani nie z ginącego nasienia, ale z niezniszczalnego, dzięki słowu Boga, które jest żywe i trwa” (1 P 1, 23).

Przez Chrzest święty stajemy się dziećmi Boga w Jego Jednorodzonym Synu Jezusie Chrystusie. Każdy chrześcijanin obmyty wodą ze świętego źródła słyszy głos, który niegdyś rozległ się nad brzegiem Jordanu: „Tyś jest mój Syn umiłowany, w Tobie mam upodobanie” (Łk 3, 22), i wtedy wie, że został przyłączony do umiłowanego Syna, sam stając się synem przybranym (por. Ga 4, 4-7) i bratem Chrystusa. W ten sposób w dziejach każdego człowieka dopełnia się przedwieczny zamysł Ojca: „tych, których od wieków poznał, tych też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu Jego Syna, aby On był pierworodnym między wielu braćmi” (Rz 8, 29).

To Duch Święty nadaje ochrzczonym status synów Bożych, a zarazem czyni ich członkami Chrystusowego Ciała. Święty Paweł przypomina o tym chrześcijanom z Koryntu: „Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciałło” (1 Kor 12, 13); i dlatego może powiedzieć świeckim: „Wy przeto jesteście Ciałem Chrystusa i poszczególnymi członkami” (1 Kor 12, 27); „Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego” (Ga 4,

6; por. Rz 8, 15-16).

Jedno ciało w Chrystusie

12. Jako odrodzeni „synowie w Synu”, ochrzczeni są nieodwołalnie — jak uczy Sobór Florencki — „członkami Chrystusa i członkami Ciała Kościoła”.

Chrzest oznacza i sprawia mistyczne, ale rzeczywiste wcielenie w ukrzyżowane i zwycięskie ciało Jezusa. Przez ten sakrament Jezus zanurza człowieka w swoją śmierć, aby zanurzyć go w swoim zmartwychwstaniu (por. Rz 6, 3-5), uwalnia go ze „starego człowieka” i przyobleka w „człowieka nowego”, czyli w samego siebie: „Wy wszyscy — głosi św. Paweł — którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa” (Ga 3, 27; por. Ef 4, 22-24; Kol 3, 9-10). Stąd „wszyscy razem tworzymy jedno ciało w Chrystusie” (Rz 12, 5).

W słowach Pawłowych odnajdujemy wierne echo nauki samego Jezusa, który objawił tajemnicze zjednoczenie swoich uczniów z sobą i pomiędzy nimi jako odbicie i przedłużenie owej tajemniczej jedności, która łączy Ojca z Synem i Syna z Ojcem miłością w Duchu Świętym (por. J 17, 21). Tę samą jedność ma na myśli Jezus, gdy przedstawia obraz winnego krzewu i latorośli: „Ja jestem krzewem winnym, wy — latoroślami” (J 15, 5); obraz, który rzuca światło nie tylko na głęboką więź uczniów z Jezusem, ale także na witalną jedność wśród samych uczniów, pędów jednej Winorośli.

Żywe i święte przybytki Ducha

13. Innej symboliki używa Piotr apostoł, porównując ochrzczonych do „żywych kamieni”, które na Chrystusie, „kamieniu węgielnym”, są „budowane jako duchowa świątynia” (1 P 2, 5 n.). Stajemy tu wobec kolejnego aspektu chrześcijańskiej nowości, który znajduje wyraz w słowach Soboru Watykańskiego II: „Ochrzczeni (...) poświęceni są przez odrodzenie i namaszczenie Duchem Świętym, jako dom duchowy”.

Duch Święty „namaszcza” ochrzczonego, wyciska na nim swoją niezatartą pieczęć (por. 2 Kor 1, 21-22) i ustanawia go duchową świątynią. Znaczy to, że człowiek, zjednoczony i ukształtowany na wzór Chrystusa, zostaje wypełniony przez Ducha świętą obecnością Boga.

Po tym duchowym „namaszczeniu” chrześcijanin może na swój sposób powtórzyć słowa Jezusa: „Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnych, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4, 18-19; por. Iz 61, 1-2). Tak oto przez chrzest i bierzmowanie ochrzczony uczestniczy w misji samego Jezusa Chrystusa, Mesjasza i Zbawiciela.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 11.10 – 26. Dzień Papieski, 28. Niedziela w Ciągu Roku

7:10 Różaniec św.

7:40 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Józefa Paruzela (11 r.), Barbarę i Helenę Paruzelów, Krystynę Bronder, Karolinę Pasiekę oraz Sylwię Suchocką

- 11:00** O wierność Jezusowi dla Jana Karłowiczskiego
17:15 **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 Dziekczynno-błagalna za Jadwigę Klubę z okazji urodzin
oraz za śp. Edwarda Klubę z okazji imienin

Poniedziałek 12.10

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 † Janinę (7 r.) i Lucjana Kwiedaczów
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 19.00)

Wtorek 13.10 – Wspomnienie bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 † Stanisławę, Ignacego, Leona i Zofię Ścieburów oraz Lucynę Panicz

Środa 14.10

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**
1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
2.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Agaty,
Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Justyny, Urszuli, Krystyny,
Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny, Edyty,
Zbigniewa, Renaty, Zofii, Eweliny, ks. Zenona i Anny
3.) † Jerzego (16 r.), Patryka, Annę, Juliana i Ryszarda Soluchów, Barbarę
Trzepizur, Genowefę, Zbigniewa i Stanisława Bugajów
4.) † Jadwigę i Emilianą Adamików, Mariannę i Edwarda Kwiedaczów oraz
Antoninę i Stanisława Struzików
5.) † Mateusza Błaszczyka)4 r.)
6.) † Henryka Janika od Marysi i Władka Pilarzów z dziećmi
7.) † Feliksę Gawędę od siostrzenicy Marysi z mężem i dziećmi

Czwartek 15.10 – Wsp. św. Teresy od Jezusa, dziewicy i doktora Kościoła

- 17:15** **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 1.) W intencji rodziców i rodzin po stracie oraz dziekczynna za dzieci
2.) † Leszka Karkosa

Piątek 16.10 – Wspomnienie św. Jadwigi Śląskiej i rocznica wyboru Karola Wojtyły na papieża

- 16:30** **Różaniec św. dla dzieci**
17:15 **Nabożeństwo różańcowe**
18:00 1.) Dziekczynna za św. Jana Pawła II z prośbą o beatyfikację rodziców,
Karola i Emilii oraz Jana Tyranowskiego i Jerzego Ciesielskiego
2.) † Reginę Loch (6 r.)
Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)
20:00 **Modlitwa prowadzona przez nauczycieli** (do 21:00)

Sobota 17.10 – Wsp. św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

- 8:45** **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny**

9:00 † Wiesławę Soluch (5 r.) i **nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Cecylię (8 r.) i Władysława Paruzelów

Niedziela 18.10 – 29. Niedziela w Ciągu Roku

7:10 **Różaniec św.**

7:40 **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny**

8:00 † Józefa i Danutę Marczyków

11:00 Dziękczynna oraz o potrzebne siły dorozwoju i wierność Jezusowi dla Dominiki Borkowskiej z okazji 18. urodzin

Dziękczynna i o rozwój w miłości Adama i Aleksandry z ok. 16 l. małżeństwa

17:15 **Nabożeństwo różańcowe**

18:00 † Helenę (12 r.), Mieczysława, Marka, Lucynę, Ilonę, Zbigniewa, Jana, Ewę i Renatę Ścieburów, Juliana, Annę, Ryszarda i Jerzego Soluchów, Barbarę Trzepizur oraz Józefa i Helenę Matysiaków

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Krąg biblijny dla dorosłych w środy o 19:20

Spotkania Ruchu Światło-Życie w piątki o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Próby diakonii muzycznej dzieci piątek, 17:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881